

Kdo by z nás - Láďa Svoboda

1. Kdo by z nás hledal ještě znamení po kapkách deště,
když ho smůla životem jen provází.
Kdo by z nás hořel touhou pro naději malou pouhou,
že se všechno kolem v lepší obrací.
Někde dole v hloubce sebe, cítíš, dotýkáš se nebe,
přesto v davu sám jak v poušti, kolt u hlavy, prst na spoušti.
2. Tak mi řekni co ti brání, kdo ti sebral všechna přání
a pak si zjistíš, co zvorál jsi si sám.
No tak, chlape, šetři pěstí, tou se těžko získá štěstí,
dobrý obraz vždycky našel dobrý rám.
Tahle cesta vede prachem, ruce máš svázaný strachem,
všude dluhy jako chrti, je to cesta roklí smrti.
3. Někde musí ležet návod, běžíš totiž stejný závod,
jako běží s náma z dávna celý svět.
Jestli nemáš zůstat vzadu nenoš hlavu pro parádu
začni věřit a věř jak věří kmet.
Tohle není plavba rájem, jen za jeden život hrajem,
sestřel lahev, rozbij bednu, když tě táhnou jenom ke dnu.
4. Jako ty tak i já jdem spolu jedním světem.
Co tu nechcem nechat dětem, není strach, není pláč.
Je to naděj a víra, že láska neumírá .
Kdo v ní sílu sbírá, ten může klidně spát.